

Rom 13:1

ψυχὴ | ὑποτασέσθω.
Πᾶσα | ἐξουσίαις
ὑπερεχούσαις

γὰρ ἐξουσία | ἔστιν
οὐ
εἰ μὴ
ὑπὸ θεοῦ

δὲ αἱ οὐσαι | τεταγμένοι
εἰσίν. | ὑπὸ θεοῦ
ὥστε

Rom 13:2

ὁ ἀντιτασσόμενος
τῇ ἐξουσίᾳ
ἀνθέστηκεν
τῇ διαταγῇ
τοῦ θεοῦ

δὲ οἱ ἀνθεστηκότες
λήμψονται. | κρίμα
ἑαυτοῖς

Rom 13:3

γὰρ οἱ ἄρχοντες
 εἰσὶν φόβος
 οὐκ τῷ ἔργῳ
 ἀλλὰ ἀγαθῷ
 τῷ κακῷ.

δὲ θέλεις
 φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν
 μὴ
 ποίει τὸ ἀγαθόν

καὶ ἔξεις ἔπαινον
 ἐξ αὐτῆς

Rom 13:4

γὰρ ἐστὶν διάκονός
 σοὶ θεοῦ
 εἰς τὸ ἀγαθόν.

δὲ φοβοῦ
 ἐὰν
 ποιῆς τὸ κακόν

γὰρ φορεῖ τὴν μάχαιραν
 οὐ εἰκῆ

γὰρ ἐστὶν διάκονός
 θεοῦ ἔκδικος εἰς ὀργὴν
 τῷ πράσσοντι τὸ κακόν

Rom 13:5 διὸ ὑποτάσσεσθαι ἀνάγκη
οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν
ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.

Rom 13:6 γὰρ τελεῖτε φόρους
καὶ διὰ τοῦτο
γὰρ εἰσιν λειτουργοὶ
θεοῦ
προσκαρτεροῦντες.
εἰς αὐτὸ τοῦτο

Rom 13:7 ἀπόδοτε τὰς ὀφειλάς
πᾶσιν
τὸν φόρον
τῷ
τὸ τέλος
τῷ
τὸν φόβον
τῷ
τὴν τιμὴν.
τῷ